

Jesús

Romà Casanova, bisbe de Vic

Recordo que un sacerdot de la nostra diòcesi m'explicava l'impacte que li va causar, quan ell era un noi, el testimoni sobre Jesús de llavis d'un prevere jove. Dic això perquè els grups sinodals —i de retruc tota la diòcesi— som convidats, tot seguint el camí sinodal, a mirar Jesús. Després del tema «Persona i societat», ara ens pertoca de reflexionar, dialogar, pregar i discernir sobre la figura de Jesús. Algú podria pensar que el coneixement de Jesús de Natzaret ja es dona per suposat per als qui estan en el camí del Sínode Diocesà. Això és cert; però és bo i necessari que, personalment i en grup, redescobrim Jesús i el que significa per a nosaltres.

En el capítol 21 de l'evangeli de Joan trobem l'escena que parla d'inicis, de comunitat, de missió, quan Jesús ressuscitat, vora el llac de Galilea, comparteix pa i peix a la brasa amb els seus deixebles. I, en aquest context, Simó Pere escolta de llavis del Senyor, tres vegades, aquesta pregunta: *M'estimes més que aquests?* I a la seva resposta segueix l'encàrrec de Jesús: *Pastura els meus anyells*. La relació entre el cristià i Jesús no és una qüestió optativa, sinó fonamental. La relació d'amor del cristià amb Jesús és bàsica per a la fe, la vida i la celebració cristianes. Si aquesta relació manqués, no hi hauria autèntica fe cristiana. Sense Jesús no som res!

Un perill per a l'Església en aquests moments de la història, com ha passat també al llarg dels segles, és «depassar» Crist. Això en el sentit que Jesús sigui només un personatge de la història amb uns ensenyaments importants i amb el comportament ètic que se'n segueix, però sense tenir a veure amb nosaltres directament, ans solament com un punt de referència. En una societat amb moltes religions i altres opcions ideològiques (espiritualitats orientalistes o pseudotranquil·litzants, agnosticisme, ateisme), Jesús, de vegades, molesta. Perquè ell és ben concret, amb una història i amb un missatge clars que xoquen amb la mentalitat d'una religió a la carta adaptant-se al que pensa la majoria.

Jesús és ben concret, amb una història i amb un missatge clar.

En aquesta societat i en aquests moments, els cristians de la nostra diòcesi som convidats a preguntar-nos, amb profunditat i sense por: Qui és Jesús per a mi? Què té a veure amb nosaltres? Creiem de debò que ell és viu entre nosaltres? La nostra resposta, des del nostre cor, en la fe de l'Església, és la que ens obre els ulls per a mirar el nostre món i ser portadors d'esperança per a tantes persones que cerquen el sentit profund de la vida. Que no ens robin mai Jesús!

